

שלשה – אין צריך להביא קורה אחרת. פחות מכאן – צריך. (רשב"ג להקל בא שאפילו שתיהן פחות מטפה, אם כשהוא מרחיקן זו מזו מושיב אריח שארכו שלשה והן בריאות לקבל כבדו – כשר. רש"י סוכה כב:).

יש אומרים שלחכמים כשר אפילו אין בשתי הקורות עצמן כשיעור, שהאוויר שבאמצע משלים, ובלבד שלא יהא האוויר יותר מטפה (עפ"י רשב"א, ועריטב"א. וכ"כ הר"ן בדעת רש"י. וע' א"ר ובאה"ל שסג, כב).

ויש מי שכתב להכשיר עד טפה ומחצה ביניהם (ראב"ד שבת יז, כה. והסכים לפירושו בתו"ח).

והרמב"ם (שבת יז, כה – כפירוש רוב המפרשים) מכשיר עד שלשה טפחים ביניהן.

ויש אומרים שאין כשר אלא בקורות הצמודות זל"ז, וביחד רחבן טפה (עפ"י רש"י בסוכה ב"ה שסג ועוד); הגהות מיימוניות. והפרישה נקט כן גם בדעת הרמב"ם. וע' קה"י ז).

היו אחת למעלה ואחת למטה; רבי יוסי ברבי יהודה אומר: רואים העליונה כאילו היא למטה או את התחתונה כאילו היא למעלה, ובלבד ששתיהן יהיו בתוך המקום הראוי, לא למעלה מעשרים אמה ולא למטה מעשרה טפחים. ופרש אביי דבריו כשיטת אביו שאומר 'רואין'.

בגמרא בסוכה (כב) מבואר שאין אומרים 'חבוט רמי' אלא בדבר שרחבו טפה, ולא התיר רבי יוסי ברבי יהודה אלא כשאין הפרש גובה בין הקורות שלשה טפחים. וחכמים פוסלים אפילו בקורות מתאימות פחות משלשה, שלשיטתם צריך שתהא קורה הראויה לקבל אריח (תוס'). ויש מי שמפרש שחכמים אינם חולקים על ריב"ז ומודים שאומרים 'רואין' בשתי קורות (ריטב"א ועוד).

הרמב"ם (יז, כה) פסק [כפי פירוש הראשונים] כרבי יוסי ברבי יהודה שכשר [וכנראה נקט שחכמים אינם חולקים בדבר. עפ"י ר"ן; קהלות יעקב ז]. יש אומרים בדעתו, דוקא כשאין הפרש גובה שלשה ביניהן (ע' כס"מ; פרישה שסג), ויש מפרשים אפילו בהפרש שלשה טפחים (ע' מ"מ; קהלות יעקב ז). והרי"ף ומהר"ם (ערא"ש ור"ן) פסקו כחכמים לפסול.

דף יד

כו. מהו שיעור הלחי המתקן את המבוי, והיכן מקומו?

לחיים שאמרו – גובהן עשרה טפחים. רחבן ועוביין כל שהוא, (אפילו כחוט הסרבל (כן שנה רבי חייא), כלומר אין לו שיעור. ר"ן). דין זה נכון הן לר"א המצריך שני לחיים הן לחכמים האומרים די בלחי אחד. רבי יוסי אומר: רחבן שלשה טפחים.

היו אמוראים שנקטו להלכה כרבי יוסי [שכן נקט גם רבי], ואולם אביי אמר לסמוך על מנהג העם שכבר נהגו בלחי משהו (כ"ה לפי לשון אחת, וכן מבואר לדברי רבא. וכן הלכה. ריטב"א).

עשה לחי לחצי מבוי (שלא הניחו בראשו אלא הכניסו לתוכו הרבה) – יש לו חצי מבוי (– תיקן החצי הפנימי ואין חוששים שמא יבוא להשתמש בכלו).

כמה ראשונים נקטו שהוא הדין לקורה (רשב"א נט; ובעבודת הקדש א, י; מ"מ שבת יז, כ). והר"ן נסתפק בדבר, שמא כיון שמותר להשתמש תחת הקורה, גוזרים שמא ישתמש חוצה לה.

הגביה הלחי מן הקרקע שלשה, או שהפליגו מן הכותל שלשה – לא עשה ולא כלום. ואפילו לרשב"ג